

A koronglövészet múltjáról és a vadászsportlövészet jelenéről

A rohamos iparosodás és a nyakló nélküli vadpusztítás következtében Amerika legnagyobb részén már a múlt század végén szinte eltűnt a vad.

A vadászok nagy örömmel fogadták Bogardus erdész ötletét, aki egy katapult rendszerű, almányi üveggömböket kidobó gépet szerkesztett, melynek használata átkerült Európára is. Rövid idő múlva azonban már túl könnyűnek találták e cél eltalálását.

Gyökeres fordulat következett be, amikor a neumannswalde-i kísérleti állomás belövőmestere, Albert Preuss feltalálta az azóta róla elnevezett – minden irányba – aszfaltkorongot dobó gépet és ezzel megteremtette a klasszikus koronglövészet alapjait, amely egyre népszerűbbé vált és mindjobban kiszorította az élőgalamb-lövészetet.

A világversenyeken 1924-ig az amerikai és a kanadai lövők vittek el a pálmát, e sorozatot a párizsi olimpián dr. Halassy Gyula szakította meg és a második világháborúig a magyar lövők voltak a legeredményesebbek. A háború befejezését követően a margitszigeti lőtérén újraéledt a trapplövészet, a koronglövészet klasszikus száma.

Fokozatosan kialakult a skeet, amely igyekezett a vadászaton repülő vadra történő lövési módokat – lőtéri körülmények között – produkálni. E két versenyszámban jelenleg is élvonalbeli versenyzőink vannak. Hazánkban 1960-ban épült a Heves megyei vadászok – köztük is Póka János kerületvezető erdész aktív közreműködésével – az első skeet pálya, majd 1961-ben Nagytétényben a MAVOSZ is megnyitotta lőtérét, melynek kialakításában és továbbfejlesztésében elévülhetetlen érdemeket szerzett az azóta elhunyt Kelemen Gyuri bácsi.

Az eltelt idő alatt a vadászok toronykakas, álló őz, futó vad számokkal bővítették a versenypalettát.

Az utóbbi időben nemzetközi szinten egyre jobban tért hódít a FITASC által képviselt Jagdparcours (Korongvadászat).

A Nimród hasábjain is olvashattuk a magyar koronglövő-válogatott felhívását, amelyben tarthatatlan helyzetük javítása érdekében a vadásztársadalom segítségét kérték, mivel a növekvő korong-, lőszer-, fegyver-, utazási és egyéb járulékos költség miatt egyre kevésbé biztosított, hogy hazánkat méltóan képviseljék, illetve eredményeiket szinten tartsák. Ez egyben

magában hordozza az utánpótlás hiányát is.

Mindez hatványozottan igaz az amatőr vadász sportlövőknel, akik a versenyzés összes költségét magukra vállalják. Bátran kijelenthetjük, hogy e „vadászpótló” tevékenységi forma is váltságban van, amely néhány vadásztárs aktív közreműködése nélkül talán már el is halt volna.

Ennek egyik fő oka, hogy az anyagi hozzájárulások megszűntek, ezért a versenyrendezőknek maguknak kell kigazdálkodniuk – általában negatív mérleggel – a rendezési költségeket. Ennek ellenére tavaly több, jó hangulatú versenyen vehettünk részt. Ezek közül is kiemelkedőnek mondható a budatétényi lőtérén a Hubertus Bt. támogatásával megrendezett FITASC-világkupa-verseny, amelyen 13 ország 70 versenyzője vett részt. Ehhez nagy segítséget nyújtott egy hibátlanul működő pálya gépparkjának előállításával és működtetésével Mérai István vecsési vadásztársunk.

Idén a budatétényi lőtérén az alábbi időpontokban tervezzük versenyek megrendezését:

- május 23.** „Kelemen György”-emlékverseny, korongvadászat 75 korongra
- június 20.** „Kulin Nagy Károly”-emlékverseny, korongvadászat 75 korongra
- augusztus 8.** „Bertóti István”-emlékverseny, korongvadászat 75 korongra
- augusztus 19–23.** „Hubertus” Grand Prix, nyílt magyar bajnokság, korongvadászat 200 korongra

Szövetségünk budatétényi lőtérén minden hónap utolsó péntekjén – térítés ellenében – edzéslehetőség van. Érdeklődni lehet a 111-9608 számú telefonon.

A fentiekben ismertetett sportágak hasznosságát véleményem szerint – kevesebb sebzés, élménydúsabb vadászat – senki sem vitathatja, mivel az erdész- és vadászdinastiák fokozatos csökkenésével szinte megszűnt a gyermekkoruktól e légkörben felnövő és a szükséges tapasztalatokat megszerző vadászok száma.

Összefoglalva: egy-egy verseny varázsát csak az érezheti át, aki résztvevője volt annak, talán hasonlóan nehéz e légkör leírása, mint a vadászszennvedélye olyan számára, aki még sohasem érezte azt. Nagy Péter a VTKMSZ sportlöv. biz. elnöke

ÉVADNYITÓ

A nagytétényi lőtérén, április 26-án megrendezett évadnyitó lövészverseny győztes csapatai: I. Pest megye: Bodó Zoltán, Nagy Péter, Rónai Rudolf – 2879 ponttal, II. Mavard RT.: Dobos József, Gyöngyös István, Husti János, Palkovics György – 2867 pont, III. Szolnok megye: id. Fehér József, Fehér József, Kontra Imre, Kövér Gyula – 2791 ponttal.

Az egyéni A kategória első három helyezettje: Csoti Zsolt (761 pont), Bodó Zoltán (754 pont), Suller László (752 pont), a B kategória győztesei: Öss László (693 pont), Kovács Imre (671 pont), Egyed István (654 pont).

KÉP ÉS SZÖVEG: POLSTER GABRIELLA

VADÁSZ-SPORTLÖVÉSZET

Hol szembe hófúvásban, hol szembe napsütésben kellett löni a korongokat az 1992. évi „Bécsi Nagydíj” nemzetközi parcour lövészversenyen március 14–15-én a határközeli sommereini pályán. Az időjárás természetesen rányomta bélyegét a kétnapos, 200 korongos verseny résztvevőinek számára, mert csak 30 versenyző indult. A küzdelem 3 egyéni kategóriában és csapatban folyt. A 18 induló közül a felnőtt kategória egyéni versenyét az osztrák Lagler nyerte meg 167 találattal, őt követte ugyanennyivel a honfitárs Stummer. A legjobb külföldi az 5. helyezést német Spitzka 154 korongot talált el. A 13-14. helyezést Bezzeg József és dr. Sipos Péter 135, a 16.-at pedig Nagy Varga Géza 133 találatával érte el. A veterán (55 év feletti) kategória győztese az osztrák Biskup lett 162 koronggal, erkölcsi győztese viszont a 83. évét taposó Szapáry Laci bácsi. A 3 női versenyző férfiasan küzdött a mostoha időjárásban. A csapatverseny bronzérmeit a HUNTURIST csapat tagjai nyakába akasztották.

A bécsúj helyi, Perazzi kupafordulóval összekötött „Tavaszi Díj” kétnapos, 200 korongos nemzetközi parcourversenyt április 4–5-én rendezték meg. Az időjárás végig borult

volt ugyan, de csak a verseny végén kezdett esni az eső, és az 57 versenyző közül már csak kevesen kaptak égi áldást. Az első nap végén meglepetésre – és nagy örömeinkre – ifj. Schupkégel Ádám holtversenyben állt az élen 80 találattal a német Leibingerrel együtt, a 37 felnőtt versenyző előtt. Másnap sajnos becsúszott egy 13-as és egy 15-ös eredmény is, így végül 147 találattal a kilencedik helyet szerezte meg. Német vetélytársa viszont szétlövés után a harmadikat, és lett a legjobb külföldi versenyző 155 koronggal. A győzelmet az osztrák Meixner 159-el, a második helyet pedig a honfitárs Hadler 156 találattal szerezte meg. A veterán kategóriát menetrendszerűen az osztrák Biskup nyerte meg 144 találattal. Id. Schupkégel Ádám a 14 versenyző között az 5. helyet szerezte meg 131 koronggal. E kategória erkölcsi aranyérmét ismét Szapáry Laci bácsi nyakába akasztottuk volna, aki 83 évesen szinte a betegágyából jött versenyezni, és jaj volt annak a korongnak, amelyet még időben meglátott. Az 5 fős női mezőny élére a német Sammereier került 121 találattal. A résztvevők között kisorsolt 70 000 schillinges Perazzi puska vámjával nem volt gondunk a határon a vámossal, mert osztrák versenyző nyerte.

Á. T.